

Който не знай за свой народъ
На поле да умрѣ,
Неговото отечество
Люто ще го кълне.

Съ кървавъ ножъ въ дѣсна ржка
Турска глава подъ крака
То е мое все богатство
И на свѣтъ имотство.

Изоставямъ тия строфи по извѣстни вече съображения. — Въ пѣснопойкитѣ; дѣто единствено намирамъ това стихотворение, то е печатано безъ посочване отъ кого е. Приемамъ го за Чинтулово, главно защото г. Минковъ твърди, че е отъ първия.

№ 9. (*Лѣтна нощъ се прѣвалява*) — Въ Ил. Св. Чакровъ пише: „Нѣкои си лица ни увѣряватъ, че стихотворенията: „Българйо, мила майко,“ „Лѣтна нощъ се прѣвалява“ и пр. сж били трудъ на Чинтуловъ, но така като въ това не сме увѣрени, оставяме бждащето за тѣхъ да рѣши, трудъ ли сж тѣ на Чинтуловъ или не“ (кн. III, с. 4). Това несигурно посочване, разбира се, не дава право да се припише тая хубава пѣсень на Чинтуловъ, но тъкмо хубавото въ нея, а особено издържаната ѣ техника, ме каратъ да я отдамъ на Чинтуловъ, още повече, че неговото авторство не се оспорва отъ никой и все пакъ е посочено, и то много по-рано, когато споменитѣ сж били по-близки до истината. По пѣснопойкитѣ тая пѣсень се печата безъ име на авторъ. Пръвъ пжтъ я срѣщамъ въ Христоматията на Вазовъ и Величковъ (1884) безъ подписъ, но тукуъ тя очевидно е възпроизведена по лоша паметъ или прѣпечатана по нѣкоя убъркана редакция (с. 261). Затова прѣпечатвамъ пѣсенъта отъ „Нова училищна пѣснопойка“ ... изд. Т. К. Сукнаровъ, с. 130 — 131. Обаче петата строфа взимамъ отъ „Народна и Училищна пѣснопойка“ ... София 1894, с. 30—31, дѣто строфата е по-чиста и правилна. Въ първата пѣснопойка тя е:

Изъ гората прѣминува
Сладки пѣсни пѣе съ гласъ
Но на скоро се минува
И настана страшенъ часъ.